

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

อุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พ.ศ.

(พลเอก ปรีชา โรจนแสน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และคณะ เป็นผู้เสนอ)

บรรจุนะเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๐/๒๕๕๐

วันพุธที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๐

อ.พ. ๒๐๔/๒๕๕๐

จัดทำโดย
สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พ.ศ. เสนอโดยพลเอก ปรีชา โรจนเสน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และคณะ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๐/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๐

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ตุลาคม ๒๕๕๐

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายन्ह ภาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวสมสมร นาคนาค นิตกร ๖ นางสาวจินดา สัตยาริฐานาวาณิชย์ นิตกร ๕
นางสาวสุนันทา เรืองฉาย นิตกร ๔ นางสาวปรางทิพย์ หวังสมนึก นิตกร ๓
นางสิริกัญญ์ ส่องแสง เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๖ นายพัลลภ วงศ์พานิช เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๒
กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ ในทุกวันอังคารของสัปดาห์ที่มีการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นต้นไป ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ความเป็นมา และสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

อุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พ.ศ.

- บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๑
- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติ ๔
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ๕

ส่วนที่ ๒ ภาคผนวก

- ร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พ.ศ.
(พลเอก ปรีชา โรจนเสน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
และคณะ เป็นผู้เสนอ) (๑)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
อุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พ.ศ. (๒๒)

ส่วนที่ ๑

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ความเป็นมา และสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครอง
พระพุทธศาสนา พ.ศ.

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พ.ศ. (พลเอก ปรีชา โรจนเสน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พ.ศ. เสนอโดย พลเอก ปรีชา โรจนเสน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และคณะ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๐/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๐

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา

เหตุผล

โดยที่พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านาน เป็นบ่อเกิดของศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่ดีงามของไทย และเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวและที่พึ่งทางจิตใจของปวงชนชาวไทยส่วนใหญ่ แต่ในปัจจุบันพระพุทธศาสนาถูกกระทบกระเทือนจากเหตุปัจจัยจำนวนมาก ประกอบกับพุทธศาสนิกชนเห็นห่างจากพระพุทธศาสนา

และขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในพระพุทธศาสนา อีกทั้งในขณะนี้ มีกฎหมายหลักเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาอยู่เพียงฉบับเดียว คือ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ที่มีขอบเขตจำกัดเฉพาะในการบริหารและการปกครองคณะสงฆ์ ซึ่งมีจำนวนคิดเป็นเพียงร้อยละ ๐.๕ ของพุทธศาสนิกชน ยังไม่มีกฎหมาย เกี่ยวกับการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาโดยรวมและครอบคลุมถึงฝ่ายฆราวาสซึ่งมีจำนวนถึงร้อยละ ๙๙.๕ ของพุทธศาสนิกชนทั่วประเทศ สมควรที่รัฐและพุทธศาสนิกชนจะได้ร่วมมือร่วมใจอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรือง เป็นสถาบันหลักของชาติที่เอื้ออำนวยประโยชน์สุขแก่ประชาชนและประเทศชาติได้ตลอดไป กอปรกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พ.ศ. มี ๒๔ มาตรา ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

- กำหนดนิยามคำว่า “พระพุทธศาสนา” “พระศาสนา” ศาสนธรรม” ศาสนศึกษา” ศาสนบุคคล” “ศาสนสถาน” “ศาสนวัตถุ” ศาสนสมบัติ” “ศาสนพิธี” “สัปพายะ” คณะกรรมการ” “กรรมการ” และ “ผู้อำนวยการ” (ร่างมาตรา ๔)

- กำหนดให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

หมวด ๑ บททั่วไป

- กำหนดให้การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปเพื่อความเจริญ ความแพร่หลาย และความมั่นคงสถาพรแห่งพระพุทธศาสนา พร้อมทั้งส่งเสริมและพัฒนาพุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่าให้เจริญในหลักไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา ตามแนวทางของศาสนาธรรม (ร่างมาตรา ๖)

- กำหนดให้การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารงานคณะสงฆ์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์ (ร่างมาตรา ๗)

หมวด ๒ การอุปถัมภ์และคุ้มครอง

- กำหนดให้รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างเหมาะสมและเพียงพอ โดยคำนึงถึงสัดส่วนประชากรของประเทศที่เป็นพุทธศาสนิกชน และตามที่คณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติกำหนด (ร่างมาตรา ๘)

- กำหนดให้พระศาสนา ศาสนธรรม ศาสนศึกษา ศาสนบุคคล ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนสมบัติ และศาสนพิธีตามพระราชบัญญัตินี้ ย่อมได้รับการคุ้มครองตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๙)

- กำหนดเรื่องที่รัฐต้องอุปถัมภ์ (ร่างมาตรา ๑๐ และร่างมาตรา ๑๑)

หมวด ๓ คณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

- กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๑๒)

- กำหนดวาระการดำรงตำแหน่ง และกำหนดการพ้นจากตำแหน่งนอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระของกรรมการที่มีใช้กรรมการโดยตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๑๓)

- กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๑๔)

LIRT

- กำหนดให้มีคณะกรรมการอุปถัมภ์ และคุ้มครองพระพุทธศาสนาระดับจังหวัด อำเภอ และตำบล โดยมีองค์ประกอบ อำนาจ และหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๕)

หมวด ๔ แม่ชี

- กำหนดความหมายของคำว่า “แม่ชี” (ร่างมาตรา ๑๖)

- กำหนดให้แม่ชีต้องผ่านพิธีกรรมการ เป็นนักบวชในวัดพระพุทธศาสนา โดยมีเจ้าอาวาส หรือ พระภิกษุที่เจ้าอาวาส มอบหมายเป็นผู้ทำพิธีกรรมให้ และต้องมี ผู้รับรองในการเข้าเป็นแม่ชี (ร่างมาตรา ๑๗)

- กำหนดให้แม่ชีต้องสังกัดและพำนัก อยู่ในวัด หรือในสำนักแม่ชีที่มีวัดหรือองค์กร นิติบุคคลทางพระพุทธศาสนาให้การรับรอง และอยู่ภายใต้การปกครองของเจ้าอาวาส ซึ่งเป็นเจ้าสังกัดของสำนักแม่ชีแห่งนั้น หรือ อยู่ในการกำกับดูแลของคณะกรรมการ ขององค์กรนิติบุคคลทางพระพุทธศาสนา ที่ให้การรับรอง สำนักแม่ชีแห่งนั้น (ร่างมาตรา ๑๘)

- กำหนดให้แม่ชี มีหน้าที่ศึกษา พระธรรมวินัย ปฏิบัติธรรม เผยแผ่และรักษา หลักธรรมของพระพุทธศาสนา ทำประโยชน์ ให้แก่พระพุทธศาสนาและสังคม ตลอดถึง ให้คำปรึกษาเพื่อแก้ปัญหาชีวิตให้แก่ประชาชน (ร่างมาตรา ๑๙)

- กำหนดให้รัฐต้องส่งเสริมและพัฒนา แม่ชีให้มีศักยภาพและความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ (ร่างมาตรา ๒๐)

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

- กำหนดบทลงโทษผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๙ ในส่วนที่เกี่ยวกับพระศาสนาและศาสนธรรม (ร่างมาตรา ๒๑)

- กำหนดบทลงโทษผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๙ ในส่วนที่เกี่ยวกับศาสนศึกษา ศาสนบุคคล ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนสมบัติ และศาสนพิธี และกำหนดบทลงโทษผู้ใด ร่วมประเวณีไม่ว่าโดยทางใดและวิธีการใด กับพระภิกษุ สามเณร หรือแม่ชี ตลอดจนผู้ชักจูง จัดหา หรือจ้างวานให้มีการร่วมประเวณีดังกล่าว (ร่างมาตรา ๒๒)

- กำหนดบทลงโทษผู้ใดกระทำความผิด เกี่ยวกับชีวิตและร่างกายตามประมวลกฎหมาย อาญา ถ้าการกระทำความผิดนั้นเป็นการกระทำ ต่อพระภิกษุ สามเณร หรือแม่ชี ผู้นั้น ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรา นั้น ๆ สามเท่า (ร่างมาตรา ๒๓)

บทเฉพาะกาล

- ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการ ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อำนาจ และหน้าที่ ของคณะกรรมการเป็นของผู้อำนวยการ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ทั้งนี้ จะต้องดำเนินการให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๔)

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พ.ศ.

(พลเอก ปรีชา โรจนเสน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พ.ศ. ฉบับนี้ เสนอโดยพลเอก ปรีชา โรจนเสน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และคณะ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๐/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ โดยมีเหตุผลในการเสนอ ดังนี้

โดยที่พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านาน เป็นบ่อเกิดของศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่งดงามของไทย และเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวและที่พึ่งทางจิตใจของปวงชนชาวไทยส่วนใหญ่ แต่ในปัจจุบัน พระพุทธศาสนาถูกกระทบกระเทือนจากเหตุปัจจัยจำนวนมาก ประกอบกับพุทธศาสนิกชนเห็นห่างจากพระพุทธศาสนาและขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในพระพุทธศาสนา อีกทั้งในขณะนี้ มีกฎหมายหลักเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาอยู่เพียงฉบับเดียว คือ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ที่มีขอบเขตจำกัดเฉพาะในการบริหารและการปกครองคณะสงฆ์ ซึ่งมีจำนวนคิดเป็นเพียงร้อยละ ๐.๕ ของพุทธศาสนิกชน ยังไม่มีกฎหมาย เกี่ยวกับการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาโดยรวม และครอบคลุมถึงฝ่ายฆราวาสซึ่งมีจำนวนถึงร้อยละ ๙๙.๕ ของพุทธศาสนิกชนทั่วประเทศ สมควรที่รัฐและพุทธศาสนิกชนจะได้ร่วมมือร่วมใจอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ให้เจริญรุ่งเรืองเป็นสถาบันหลักของชาติที่เอื้ออำนวยประโยชน์สุขแก่ประชาชนและประเทศชาติ ได้ตลอดไป กอปรกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๗๙ บัญญัติ ให้รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

สาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พ.ศ.
(พลเอก ปรีชา โรจนเสน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และคณะ
เป็นผู้เสนอ)

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา

๑.๒ เหตุผล

โดยที่พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านาน เป็นบ่อเกิดของศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ดีงามของไทย และเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวและที่พึ่งทางจิตใจของปวงชนชาวไทยส่วนใหญ่ แต่ในปัจจุบันพระพุทธศาสนาถูกกระทบกระเทือนจากเหตุปัจจัยจำนวนมาก ประกอบกับพุทธศาสนิกชนเห็นห่างจากพระพุทธศาสนา และขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในพระพุทธศาสนา อีกทั้งในขณะนี้ มีกฎหมายหลักเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาอยู่เพียงฉบับเดียว คือ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ที่มีขอบเขตจำกัดเฉพาะในการบริหารและการปกครองคณะสงฆ์ ซึ่งมีจำนวนคิดเป็นเพียงร้อยละ ๐.๕ ของพุทธศาสนิกชน ยังไม่มีกฎหมาย เกี่ยวกับการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาโดยรวมและครอบคลุมถึงฝ่ายฆราวาส ซึ่งมีจำนวนถึงร้อยละ ๙๙.๕ ของพุทธศาสนิกชนทั่วประเทศ สมควรที่รัฐและพุทธศาสนิกชนจะได้ร่วมมือร่วมใจอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองเป็นสถาบันหลักของชาติที่เอื้ออำนวยประโยชน์สุขแก่ประชาชนและประเทศชาติได้ตลอดไป กอปรกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๗๙ บัญญัติ ให้รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา

LIRT

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๕. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๔)

ในพระราชบัญญัตินี้

“พระพุทธศาสนา” หมายความว่า พระพุทธศาสนาฝ่ายเถรวาท ประกอบด้วย พระศาสนา ศาสนธรรม ศาสนศึกษา ศาสนบุคคล ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนสมบัติ และศาสนพิธี

“พระศาสนา” หมายความว่า พระพุทธเจ้า และให้หมายความรวมถึง พระพุทธประวัติและสัญลักษณ์ที่ใช้แทนองค์พระพุทธเจ้า

“ศาสนธรรม” หมายความว่า พระธรรมวินัย คำสั่งสอนและหลักปฏิบัติ ที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงและบัญญัติไว้ตามที่ปรากฏในพระไตรปิฎก และให้หมายความรวมถึง คำสั่งสอนและหลักปฏิบัติที่ปรากฏในอรรถกถา ฎีกา และคัมภีร์อื่นของพระพุทธศาสนา

“ศาสนศึกษา” หมายความว่า การแนะนำ การถ่ายทอดความรู้ การเทศนา สั่งสอน การเผยแพร่ การฝึกอบรม การปฏิบัติธรรม การเรียนการสอน การสร้างองค์ความรู้ตามหลัก และแนวทางของพระพุทธศาสนา รูปแบบ วิธีการและลีลาที่เป็นเอกลักษณ์ของการแสดงธรรม ในพระพุทธศาสนา และให้หมายความรวมถึง การศึกษาเล่าเรียนแผนกธรรม แผนกบาลี แผนกสามัญ และการศึกษาสงเคราะห์อื่นใดที่คณะสงฆ์จัดขึ้นเพื่อให้เกิดการศึกษาแก่พุทธบริษัท

“ศาสนบุคคล” หมายความว่า พระภิกษุ สามเณร แม่ชี อุบาสิกา อุบาสิกา ทั้งในอดีต และปัจจุบัน และให้หมายความรวมถึงประวัติและสัญลักษณ์ของศาสนบุคคลในพระพุทธศาสนา ทั้งนี้ ในส่วนของอดีตให้หมายความรวมถึงพระภิกษุณี

“ศาสนสถาน” หมายความว่า อสังหาริมทรัพย์ที่เป็นสมบัติของพระพุทธศาสนา ประกอบด้วย ที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ ศาสนสมบัติกลาง สิ่งก่อสร้าง โบสถ์ วิหาร ธรรมสถาน สถูป เจดีย์ หรือทรัพย์สินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงประติมากรรม จิตรกรรม และศิลปกรรม ที่ติดอยู่กับอสังหาริมทรัพย์นั้น

“ศาสนวัตถุ” หมายความว่า อสังหาริมทรัพย์ที่เป็นสมบัติของพระพุทธศาสนา ประกอบด้วย ประติมากรรม จิตรกรรม ศิลปกรรม วัสดุ อุปกรณ์ เอกสาร ข้อมูล ทรัพย์สินทางปัญญา ประวัติ และให้หมายความรวมถึงสัญลักษณ์ที่ใช้แทนพระศาสนา ศาสนธรรม ศาสนศึกษา ศาสนบุคคล ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนสมบัติ และศาสนพิธี

“ศาสนสมบัติ” หมายความว่า ทรัพย์สินของพระพุทธศาสนา ทั้งที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ และอสังหาริมทรัพย์ และให้หมายความรวมถึงศัพท์เฉพาะทางพระพุทธศาสนา ซึ่งใช้เรียก พระศาสนา ศาสนธรรม ศาสนศึกษา ศาสนบุคคล ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนสมบัติ และศาสนพิธี

LIRT

“ศาสนพิธี” หมายความว่า พิธีกรรมและระเบียบปฏิบัติทางพระพุทธศาสนา ซึ่งสืบทอดกันมาตามพระธรรมวินัย ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของพุทธบริษัท

“สัปปายะ” หมายความว่า สิ่งของ สถานที่ สภาพ หรือบุคคลที่สบาย ที่เหมาะสม หรือที่เอื้อ อันเกื้อหนุนในการเจริญศีล สมาธิ ปัญญา และประกอบศาสนกิจ ให้ได้ผลดี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครอง พระพุทธศาสนาแห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

๖. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๕)

ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๗. เนื้อหาของพระราชบัญญัติ

๗.๑ กำหนดให้บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน (ร่างมาตรา ๓)

บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

๗.๒ หมวด ๑ บททั่วไป

- กำหนดให้การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นไปเพื่อความเจริญ ความแพร่หลาย และความมั่นคงสถาพรแห่งพระพุทธศาสนา พร้อมทั้งส่งเสริมและพัฒนาพุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่าให้เจริญในหลักไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา ตามแนวทางของศาสนธรรม (ร่างมาตรา ๖)

การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นไปเพื่อความเจริญ ความแพร่หลาย และความมั่นคงสถาพรแห่งพระพุทธศาสนา พร้อมทั้งส่งเสริมและพัฒนาพุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่าให้เจริญในหลักไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา ตามแนวทางของศาสนธรรม

LIRT

- กำหนดให้การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารงานคณะสงฆ์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์ (ร่างมาตรา ๗)

การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นไป เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารงานคณะสงฆ์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์

๗.๓ หมวด ๒ การอุปถัมภ์และคุ้มครอง

- กำหนดให้รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขอย่างเหมาะสมและเพียงพอ โดยคำนึงถึงสัดส่วนประชากรของประเทศ ที่เป็นพุทธศาสนิกชน และตามที่คณะกรรมการอุปถัมภ์ และคุ้มครองพระพุทธศาสนา แห่งชาติกำหนด (ร่างมาตรา ๘)

รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ตามประเพณีการปกครอง ประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างเหมาะสมและ เพียงพอ โดยคำนึงถึงสัดส่วนประชากรของประเทศที่เป็นพุทธศาสนิกชน และตามที่คณะกรรมการ อุปถัมภ์ และคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติกำหนด

- กำหนดให้พระศาสนา ศาสนธรรม ศาสนศึกษา ศาสนบุคคล ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนสมบัติ และศาสนพิธี ตามพระราชบัญญัตินี้ ย่อมได้รับการคุ้มครอง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๙)

พระศาสนา ศาสนธรรม ศาสนศึกษา ศาสนบุคคล ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนสมบัติ และศาสนพิธี ตามพระราชบัญญัตินี้ ย่อมได้รับการคุ้มครองตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจบบ้าง ละเมิด ลอกเลียน บิดเบือน หรือการกระทำอื่นใดให้พระศาสนา ศาสนธรรม ศาสนศึกษา ศาสนบุคคล ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนสมบัติ และศาสนพิธี ตามวรรคหนึ่ง ได้รับความเสียหาย เสื่อมเสีย มัวหมอง หรือวิปริตผิดเพี้ยน จะกระทำมิได้

- กำหนดเรื่อง that รัฐต้องอุปถัมภ์ (ร่างมาตรา ๑๐ และร่างมาตรา ๑๑)

- ภายใต้มาตรา ๖ รัฐต้องอุปถัมภ์ในเรื่องต่อไปนี้

(๑) การก่อให้เกิดสปีปายะและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่คณะสงฆ์ และศาสนบุคคลอื่นในการดำรงชีพ การปฏิบัติธรรม และการปฏิบัติศาสนกิจ

(๒) การส่งเสริมให้มีการบรรพชาอุปสมบท เพื่อศึกษา ปฏิบัติ เผยแผ่ และธำรงรักษาศาสนาธรรม เป็นการสืบต่ออายุพระพุทธศาสนา

(๓) การส่งเสริมให้องค์กรเอกชนของพุทธศาสนิกชนมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วม ในการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา และให้องค์กรเหล่านี้มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างเป็นเอกภาพ และมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งประสานงานกับทุกภาคส่วนของสังคมเพื่อความสำเร็จ

(๔) การสร้างความเข้มแข็งให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา เพื่อให้ทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

(๕) การส่งเสริมศาสนธรรมและศาสนศึกษา ทั้งในด้านปริยัติ ปฏิบัติ และการเผยแผ่ ให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามพระไตรปิฎก อย่างทั่วถึงและเพียงพอแก่พุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่า พร้อมทั้งให้มีการใช้สื่อสารมวลชนทุกประเภท รวมทั้งส่งเสริมให้มีสถานีวิทยุกระจายเสียงและสถานีวิทยุโทรทัศน์พระพุทธศาสนา

(๖) การส่งเสริมการเรียนการสอนพระพุทธศาสนาในระบบการศึกษาของชาติทุกรูปแบบและทุกระดับ โดยสถานศึกษาทุกแห่งต้องจัดให้แก่ผู้เรียนที่เป็นพุทธศาสนิกชนทุกคน และถือเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้เอกเทศที่มีคะแนนเฉพาะ มีเวลาการเรียนอย่างน้อย ๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ต้องเรียนทุกภาคการศึกษาและทุกชั้นปี และผู้เรียนต้องสอบได้ในกลุ่มสาระนี้จึงสำเร็จการศึกษาในชั้นนั้นได้ พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีครูอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้เฉพาะทางพระพุทธศาสนา โดยมีจำนวนผู้สอนอย่างเพียงพอต่อสัดส่วนของผู้เรียนที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

(๗) การกำกับและควบคุมการสร้างศาสนสถานและศาสนวัตถุให้ถูกต้องตามศาสนธรรม มีจำนวนและขนาดเท่าที่พอเพียง เหมาะสม และจำเป็นตามประโยชน์ที่แท้จริง โดยมีการออกแบบและสร้างอย่างเหมาะสมตามหลักสถาปัตยกรรมและศิลปกรรมพระพุทธศาสนา พร้อมทั้งทำนุบำรุงศาสนสถานและศาสนวัตถุให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ปลอดภัย ร่มรื่น สงบ เป็นที่น่าเลื่อมใสศรัทธา และต้องปลอดจากอบายมุขทุกประเภทและรูปแบบทั้งโดยตรงและอ้อมแฝง

(๘) การส่งเสริมและสนับสนุนให้พุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่ามีโอกาสเดินทางไปแสวงบุญที่สังเวชนียสถานในแดนพุทธภูมิประเทศอินเดียและเนปาล

(๙) การดำเนินการอื่น ๆ เพื่อความเจริญ แพร่หลาย และมั่นคงของพระพุทธศาสนา และการเจริญในไตรสิกขาของพุทธศาสนิกชน

- ภายใต้มาตรา ๗ รัฐต้องอุปถัมภ์ในเรื่องต่อไปนี้

(๑) การส่งเสริมให้การบริหารงานคณะสงฆ์เป็นไปอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

(๒) การส่งเสริมศูนย์กลางการบริหารงานคณะสงฆ์ในระดับชาติ ภาค จังหวัด อำเภอ และตำบล

(๓) การส่งเสริมการศึกษาของคณะสงฆ์ในทุกระดับ ทั้งด้านการศึกษาพระปริยัติธรรม การปฏิบัติธรรม การศึกษาสงเคราะห์ และการศึกษาอื่นใดที่คณะสงฆ์จัดขึ้น

(๔) การสร้างศาสนทายาท

(๕) การส่งเสริมให้คณะสงฆ์ใช้คลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศาสนศึกษาและการเผยแผ่ศาสนธรรม

LIRT

(๖) การส่งเสริมศักยภาพและประสิทธิภาพของคณะสงฆ์ในการบริหารจัดการ การเผยแผ่ และการประกอบศาสนกิจอื่น ๆ

(๗) การส่งเสริมให้พระภิกษุมีความรู้ความสามารถในการแสดงธรรมและ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา

(๘) การส่งเสริมพระธรรมทูตปฏิบัติศาสนกิจและเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๙) การอำนวยความสะดวกในการเดินทางและอื่นๆ แก่พระสงฆ์ในการบริหารงาน คณะสงฆ์ และการปฏิบัติศาสนกิจ

(๑๐) การดำเนินการอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการบริหารงานคณะสงฆ์

๗.๔ หมวด ๓ คณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

- กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา แห่งชาติ (ร่างมาตรา ๑๒)

ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา แห่งชาติ ประกอบด้วยกรรมการ ดังต่อไปนี้

(๑) นายกรัฐมนตรี ประธานกรรมการ

(๒) สมเด็จพระราชาคณะหรือรองสมเด็จพระราชาคณะที่มหาเถรสมาคม มอบหมาย รองประธานกรรมการ รูปที่หนึ่ง

(๓) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รองประธานกรรมการ คนที่สอง

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิทางพระพุทธศาสนา รองประธานกรรมการ คนที่สาม

(๕) ผู้แทนองค์กรนิติบุคคลทางพระพุทธศาสนา รองประธานกรรมการ คนที่สี่

(๖) ปลัดกระทรวงมหาดไทย กรรมการ

(๗) ปลัดกระทรวงการคลัง กรรมการ

(๘) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กรรมการ

(๙) ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม กรรมการ

(๑๐) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรรมการ

(๑๑) พระเถระผู้แทนมหาเถรสมาคมจำนวนสองรูป กรรมการ

(๑๒) พระเถระผู้ทรงคุณวุฒิทางพระพุทธศาสนา หรือผู้มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ ทางด้านการปฏิบัติธรรมหรือการพัฒนาสังคมจำนวนสามรูป กรรมการ

(๑๓) อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรรมการ

(๑๔) อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กรรมการ

(๑๕) แม่ชีผู้แทนมูลนิธิสถาบันแม่ชีไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวนหนึ่งคน

กรรมการ

(๑๖) ผู้ทรงคุณวุฒิทางพระพุทธศาสนาจำนวนสี่คน กรรมการ

- (๑๗) ผู้แทนองค์กรนิติบุคคลทางพระพุทธศาสนาจำนวนสามคน กรรมการ
- (๑๘) อธิบดีกรมการศาสนา กรรมการ
- (๑๙) ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กรรมการและเลขานุการ
- (๒๐) ผู้แทนองค์กรนิติบุคคลทางพระพุทธศาสนา กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
- (๒๑) ผู้อำนวยการกองกลาง สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กรรมการ

และผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการทุกคนต้องเป็นพุทธศาสนิกชน หากกรรมการโดยตำแหน่งผู้มีมิใช่พุทธศาสนิกชน ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองลงมาที่เป็นพุทธศาสนิกชนเป็นกรรมการแทน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการตามวรรคหนึ่งที่มีมิใช่เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

- กำหนดวาระการดำรงตำแหน่ง และกำหนดการพ้นจากตำแหน่งนอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระของกรรมการที่มีใช้กรรมการโดยตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๑๓)

กรรมการมิใช่โดยตำแหน่งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสามวาระไม่ได้

นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระ กรรมการมิใช่โดยตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) มรณภาพหรือตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) พ้นจากความเป็นพระภิกษุ ในกรณีที่ได้รับแต่งตั้งในฐานะเป็นพระภิกษุ
- (๔) นายกรัฐมนตรีถอดถอนตามคำแนะนำของคณะกรรมการ

ในกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งพระภิกษุหรือคฤหัสถ์เป็นกรรมการแทน ให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

- กำหนดอำนาจหน้าที่คณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๔)

คณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางนโยบาย กำหนดยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการ และโครงการเกี่ยวกับการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา
- (๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารงานคณะสงฆ์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์
- (๓) กำกับดูแล ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการบริหารทางด้านอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา
- (๔) แต่งตั้ง ถอดถอน กำกับดูแล และประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

LIART

(๕) กำกับดูแลและประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

(๖) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา

(๗) แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๘) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๙) ให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

- กำหนดให้มีคณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาระดับจังหวัด อำเภอ และตำบล โดยมีองค์ประกอบ อำนาจและหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๕)

ให้มีคณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาระดับจังหวัด อำเภอ และตำบล โดยมีองค์ประกอบ อำนาจและหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๗.๕ หมวด ๔ แม่ชี

- กำหนดความหมายของคำว่า “แม่ชี” (ร่างมาตรา ๑๖)

แม่ชี คืออุบาสิกาประเภทอนาคาธิกาผู้ไม่ครองเรือนที่ปฏิบัติธรรมของพระพุทธศาสนาเป็นวิถีชีวิต เป็นนักบวชสตรี นุ่งขาว ห่มขาว โคนผม โคนคิ้ว ถือศีลแปดเป็นปกติ

- กำหนดให้แม่ชีต้องผ่านพิธีกรรมการเป็นนักบวชในวัดพระพุทธศาสนา โดยมีเจ้าอาวาส หรือ พระภิกษุที่เจ้าอาวาสมอบหมายเป็นผู้ทำพิธีกรรมให้ และต้องมีผู้รับรองในการเข้าเป็นแม่ชี (ร่างมาตรา ๑๗)

แม่ชีต้องผ่านพิธีกรรมการเป็นนักบวชในวัดพระพุทธศาสนา โดยมีเจ้าอาวาส หรือ พระภิกษุที่เจ้าอาวาสมอบหมายเป็นผู้ทำพิธีกรรมให้ และต้องมีผู้รับรองในการเข้าเป็นแม่ชี

- กำหนดให้แม่ชีต้องสังกัดและพำนักอยู่ในวัด หรือในสำนักแม่ชีที่มีวัดหรือองค์การนิติบุคคลทางพระพุทธศาสนาให้การรับรอง และอยู่ภายใต้การปกครองของเจ้าอาวาสซึ่งเป็นเจ้าสังกัดของสำนักแม่ชีแห่งนั้น หรืออยู่ในการกำกับดูแลของคณะกรรมการขององค์การนิติบุคคลทางพระพุทธศาสนาที่ให้การรับรองสำนักแม่ชีแห่งนั้น (ร่างมาตรา ๑๘)

แม่ชีต้องสังกัดและพำนักอยู่ในวัด หรือในสำนักแม่ชีที่มีวัดหรือองค์การนิติบุคคลทางพระพุทธศาสนาให้การรับรอง และอยู่ภายใต้การปกครองของเจ้าอาวาสซึ่งเป็นเจ้าสังกัดของสำนักแม่ชีแห่งนั้น หรืออยู่ในการกำกับดูแลของคณะกรรมการขององค์การนิติบุคคลทางพระพุทธศาสนาที่ให้การรับรองสำนักแม่ชีแห่งนั้น

แม่ชีต้องสังกัดสถาบันแม่ชีไทย และต้องปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติของสถาบันแม่ชีไทย

สำนักแม่ชีต้องสังกัดวัดใดวัดหนึ่ง และอยู่ภายใต้การปกครองของเจ้าอาวาสวัดนั้น หรือมีองค์กรนิติบุคคลทางพระพุทธศาสนาให้การรับรองและอยู่ในการกำกับดูแลของคณะกรรมการองค์กรนิติบุคคลนั้น

ที่พักอาศัยของแม่ชี ต้องจัดให้เป็นสัดส่วนไม่ปะปนกับที่พักอาศัยของพระภิกษุ สามเณร และศิษย์วัด

- กำหนดให้แม่ชี มีหน้าที่ศึกษาพระธรรมวินัย ปฏิบัติธรรม เผยแผ่และรักษา หลักธรรมของพระพุทธศาสนา ทำประโยชน์ให้แก่พระพุทธศาสนาและสังคม ตลอดถึง ให้คำปรึกษาเพื่อแก้ปัญหาชีวิตให้แก่ประชาชน (ร่างมาตรา ๑๙)

แม่ชี มีหน้าที่ศึกษาพระธรรมวินัย ปฏิบัติธรรม เผยแผ่และรักษาหลักธรรมของพระพุทธศาสนา ทำประโยชน์ให้แก่พระพุทธศาสนาและสังคม ตลอดถึงให้คำปรึกษาเพื่อแก้ปัญหาชีวิตให้แก่ประชาชน

- กำหนดให้รัฐต้องส่งเสริมและพัฒนาแม่ชีให้มีศักยภาพและความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ร่างมาตรา ๒๐)

รัฐต้องส่งเสริมและพัฒนาแม่ชีให้มีศักยภาพและความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

การส่งเสริมและพัฒนาแม่ชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำแนะนำของสถาบันแม่ชีไทยและมูลนิธิสถาบันแม่ชีไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

๗.๖ หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

- ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๙ ในส่วนที่เกี่ยวกับพระศาสนาและศาสนธรรม ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท (ร่างมาตรา ๒๑)

- ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ ในส่วนที่เกี่ยวกับศาสนศึกษา ศาสนบุคคล ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนสมบัติ และศาสนพิธี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท

ผู้ใดร่วมประเวณีไม่ว่าโดยทางใดและวิธีการใดกับพระภิกษุ สามเณร หรือแม่ชี ตลอดจนผู้ชักจูง จัดหา หรือจ้างวานให้มีการร่วมประเวณีดังกล่าว ต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๒๒)

- ผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญา ถ้าการกระทำความผิดนั้นเป็นการกระทำต่อพระภิกษุ สามเณร หรือแม่ชี ผู้นั้นต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ สามเท่า (ร่างมาตรา ๒๓)

๘. บทเฉพาะกาล

- ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อำนาจ และหน้าที่ของคณะกรรมการเป็นของผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ทั้งนี้ จะต้องดำเนินการให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๔)

ส่วนที่ ๒

ภาคผนวก :

- ร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครอง
พระพุทธศาสนา พ.ศ.
(พลเอก ปรีชา โรจนเสน
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
และคณะ เป็นผู้เสนอ)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครอง
พระพุทธศาสนา พ.ศ.

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๑)

(สำเนา)

เลขรับ ๒๓๑/๒๕๕๐ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ กันยายน ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พ.ศ.

พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ด้วยกระผมและคณะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้มีรายชื่อทำยื่น ขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการ
และเหตุผลและบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณา
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ดังมีรายละเอียดปรากฏตาม
สิ่งที่ส่งมาด้วยที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลเอก ปรีชา โรจนเสน ผู้เสนอ

(ปรีชา โรจนเสน)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(ลงชื่อ) วรเดช อมรรพพิพัฒน์ ผู้เสนอ
(นายวรเดช อมรรพพิพัฒน์)

(ลงชื่อ) อิสมาแอ อาลี ผู้เสนอ
(นายอิสมาแอ อาลี)

(ลงชื่อ) กীরติ บุญเจือ ผู้เสนอ
(นายกীরติ บุญเจือ)

(ลงชื่อ) พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์ ผู้เสนอ
(เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์)

(ลงชื่อ) พลเรือเอก สุรินทร์ เรืองอารมณ์ ผู้เสนอ
(สุรินทร์ เรืองอารมณ์)

(ลงชื่อ) เสฐียรพงษ์ วรรณปก ผู้เสนอ
(นายเสฐียรพงษ์ วรรณปก)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครอง
พระพุทธศาสนา พ.ศ. (ต่อ)

(ลงชื่อ) สุทธิธรรม จิราธิวัฒน์ ผู้เสนอ (นายสุทธิธรรม จิราธิวัฒน์)	(ลงชื่อ) ปรีชา บัววิรัตน์เลิศ ผู้เสนอ (นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ)
(ลงชื่อ) พลอากาศเอก ปัญญา ศรีสุวรรณ ผู้เสนอ (ปัญญา ศรีสุวรรณ)	(ลงชื่อ) พลตำรวจโท สมศักดิ์ แขวงโสภา ผู้เสนอ (สมศักดิ์ แขวงโสภา)
(ลงชื่อ) วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ ผู้เสนอ (นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์)	(ลงชื่อ) ประกอบ วิโรจน์กัญ ผู้เสนอ (นายประกอบ วิโรจน์กัญ)
(ลงชื่อ) บัญญัติ ทศนียะเวช ผู้เสนอ (นางบัญญัติ ทศนียะเวช)	(ลงชื่อ) มุกดา อินตะสาร ผู้เสนอ (นางมุกดา อินตะสาร)
(ลงชื่อ) มนัส โกศล ผู้เสนอ (นายมนัส โกศล)	(ลงชื่อ) พลเรือโท พระจุมณ์ ตามประทีป ผู้เสนอ (พระจุมณ์ ตามประทีป)
(ลงชื่อ) พลอากาศเอก ฐเรศ ปุณศรี ผู้เสนอ (ฐเรศ ปุณศรี)	(ลงชื่อ) ชวนพิศ ฉายเหมือนนวงศ์ ผู้เสนอ (นางชวนพิศ ฉายเหมือนนวงศ์)
(ลงชื่อ) พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง ผู้เสนอ (สุรินทร์ พิกุลทอง)	(ลงชื่อ) พลเอก อู๊ด เบื้องบน ผู้เสนอ (อู๊ด เบื้องบน)
(ลงชื่อ) สมัคร เขาวงกนันท์ ผู้เสนอ (นายสมัคร เขาวงกนันท์)	(ลงชื่อ) สมชาย แสวงการ ผู้เสนอ (นายสมชาย แสวงการ)
(ลงชื่อ) อับดุลเราะแม เจาะแซ ผู้เสนอ (นายอับดุลเราะแม เจาะแซ)	(ลงชื่อ) ชญา วัฒนศิริธรรม ผู้เสนอ (คุณหญิงชญา วัฒนศิริธรรม)
(ลงชื่อ) พรชัย มาตังคสมบัติ ผู้เสนอ (นายพรชัย มาตังคสมบัติ)	(ลงชื่อ) พลเอก ไหวพจน์ ศรีนวล ผู้เสนอ (ไหวพจน์ ศรีนวล)

(๓)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครอง
พระพุทธศาสนา พ.ศ. (ต่อ)

(ลงชื่อ) หะยีอัปดุลรอซัค อาลี (นายหะยีอัปดุลรอซัค อาลี)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) แวดือราแม มะมิงจิ (นายแวดือราแม มะมิงจิ)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สันติ วิลาสศักดิ์คานนท์ (นายสันติ วิลาสศักดิ์คานนท์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สมภพ เจริญกุล (นายสมภพ เจริญกุล)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พลตำรวจโท มาโนช ศัตร์ถี (มาโนช ศัตร์ถี)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วรรษัย ชวพงศ์ (นายวรรษัย ชวพงศ์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ณรงค์ โชควัฒนา (นายณรงค์ โชควัฒนา)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วุฒิพงษ์ เปรียบจรรย์วัฒน์ (นายวุฒิพงษ์ เปรียบจรรย์วัฒน์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พลเอก วรเดช ภูมิจิตร (วรเดช ภูมิจิตร)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) มาณี ไชยธีรานุวัณศิริ (นางมาณี ไชยธีรานุวัณศิริ)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ปรีชา เกษมสันต์ ณ อยุธยา (ท่านผู้หญิงปรีชา เกษมสันต์ ณ อยุธยา)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อรจิต สิงคาลวณิช (นางสาวอรจิต สิงคาลวณิช)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) อภิชาติ จีระพันธุ์ (นายอภิชาติ จีระพันธุ์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เสถียร เศรษฐสิทธิ์ (นายเสถียร เศรษฐสิทธิ์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) เดือนใจ ดีเทศน์ (นางเดือนใจ ดีเทศน์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ภัทระ คำพิทักษ์ (นายภัทระ คำพิทักษ์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พงษ์ศักดิ์ อังกสิทธิ์ (นายพงษ์ศักดิ์ อังกสิทธิ์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พลเอก อารณ กุลพงษ์ (อารณ กุลพงษ์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ประภัทร ศรีลัมพ์ (นายประภัทร ศรีลัมพ์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ประทุมพร วัชรเสถียร (นางประทุมพร วัชรเสถียร)	ผู้เสนอ

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครอง
พระพุทธศาสนา พ.ศ. (ต่อ)

(ลงชื่อ) พลอากาศเอก วัลลภ มีสมศัพย์ ผู้เสนอ (วัลลภ มีสมศัพย์)	(ลงชื่อ) ประภา เภตระกุล ศรีนวนนัค ผู้เสนอ (นางประภา เภตระกุล ศรีนวนนัค)
(ลงชื่อ) บรรพต หงษ์ทอง ผู้เสนอ (นายบรรพต หงษ์ทอง)	(ลงชื่อ) ไพศาล พืชมงคล ผู้เสนอ (นายไพศาล พืชมงคล)
(ลงชื่อ) สฤษดิ์ผล ชมไพศาล ผู้เสนอ (นายสฤษดิ์ผล ชมไพศาล)	(ลงชื่อ) พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์ ผู้เสนอ (ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์)
(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก สุนทร ช้ายขวัญ ผู้เสนอ (สุนทร ช้ายขวัญ)	(ลงชื่อ) ร้อยตำรวจเอก นิตินิ นวรัตน์ ผู้เสนอ (นิตินิ นวรัตน์)
(ลงชื่อ) สมชาย สกกุลสุวรรณ์ ผู้เสนอ (นายสมชาย สกกุลสุวรรณ์)	(ลงชื่อ) พลเอก สมชาย อุบลเดชประชารักษ์ ผู้เสนอ (สมชาย อุบลเดชประชารักษ์)
(ลงชื่อ) ชนะศักดิ์ ยูวบูรณ์ ผู้เสนอ (นายชนะศักดิ์ ยูวบูรณ์)	(ลงชื่อ) กระจ่าง จารุพฤษ์พันธ์ ผู้เสนอ (นายกระจ่าง จารุพฤษ์พันธ์)
(ลงชื่อ) เรืออากาศโท อภินันท์ สุนนะเศรษฐี ผู้เสนอ (อภินันท์ สุนนะเศรษฐี)	(ลงชื่อ) ชัยสวัสดิ์ กิตติพรไพบูลย์ ผู้เสนอ (นายชัยสวัสดิ์ กิตติพรไพบูลย์)
(ลงชื่อ) ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรานนท์ ผู้เสนอ (จิตร ศิริธรานนท์)	(ลงชื่อ) ชลิต แก้วจินดา ผู้เสนอ (นายชลิต แก้วจินดา)
(ลงชื่อ) จูรี วิจิตรวาทการ ผู้เสนอ (นางจูรี วิจิตรวาทการ)	(ลงชื่อ) พลเอก อาทร โลहितกุล ผู้เสนอ (อาทร โลहितกุล)
(ลงชื่อ) จักรวช นิตยสุทธิ ผู้เสนอ (นายจักรวช นิตยสุทธิ)	(ลงชื่อ) พลเรือเอก นพพร อาชวาคม ผู้เสนอ (นพพร อาชวาคม)

(๕)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครอง
พระพุทธศาสนา พ.ศ. (ต่อ)

(ลงชื่อ) พลเรือเอก วิชัย ขุนนางกูร (วิชัย ขุนนางกูร)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พลสิทธิ ศรีอรทัยกุล (นายพลสิทธิ ศรีอรทัยกุล)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พลเอก สุนทร ขำคมกุล (สุนทร ขำคมกุล)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พลเอก โสภณ ศीलพิพัฒน์ (โสภณ ศीलพิพัฒน์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ (ประวิตร วงษ์สุวรรณ)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ทวี สุรฤทธิกุล (นายทวี สุรฤทธิกุล)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) อัครวิน ชินคำธรวงศ์ (นายอัครวิน ชินคำธรวงศ์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พลเอก ปรีดี สามิกักดิ์ (ปรีดี สามิกักดิ์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) กำลุนเทพ เทวกุล (หม่อมราชวงศ์กำลุนเทพ เทวกุล)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ตำราญ รอดเพชร (นายตำราญ รอดเพชร)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ปรีชา วัชรากัย (นายปรีชา วัชรากัย)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ชบ ยอดแก้ว (นายชบ ยอดแก้ว)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พลเอก สุรพล ชินะจิตร (สุรพล ชินะจิตร)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วินัย สมะมะอุน (นายวินัย สมะมะอุน)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ร้อยตำรวจเอก ประชัย เปี่ยมสมบุญณ์ (ประชัย เปี่ยมสมบุญณ์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) กำธร อุดมฤทธิรงค์ (นายกำธร อุดมฤทธิรงค์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พลโท จิตติพงศ์ สุวรรณเศรษฐ (จิตติพงศ์ สุวรรณเศรษฐ)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ภิรมย์ สิมะเสถียร (นายภิรมย์ สิมะเสถียร)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พลโท บรรเทึง พูนจำ (บรรเทึง พูนจำ)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) คำณูณ สิทธิสมาน (นายคำณูณ สิทธิสมาน)	ผู้เสนอ

(๖)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครอง
พระพุทธศาสนา พ.ศ. (ต่อ)

(ลงชื่อ)	สังศิต พิริยะรังสรรค์ (นายสังศิต พิริยะรังสรรค์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สมบัติ เมทะนี (นายสมบัติ เมทะนี)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	กนกฤษ หิริวณิช (นายกนกฤษ หิริวณิช)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พลเอก ไชคชัย หงส์ทอง (ไชคชัย หงส์ทอง)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สุวรรณ หันไชยวงวา (นายสุวรรณ หันไชยวงวา)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ดำรง สุมาลยศักดิ์ (นายดำรง สุมาลยศักดิ์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	พลตรี ประพาส ศกุนตนาถ (ประพาส ศกุนตนาถ)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	อิสมาอีลลุดฟี จะปะกียา (นายอิสมาอีลลุดฟี จะปะกียา)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สุธรรม จิตรานูเคราะห์ (นายสุธรรม จิตรานูเคราะห์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	วิทยา เวชชาชีวะ (นายวิทยา เวชชาชีวะ)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ประยงค์ รณรงค์ (นายประยงค์ รณรงค์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พลเอก ชัยวัฒน์ ธีระธำรง (ชัยวัฒน์ ธีระธำรง)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ประเสริฐ บุญสัมพันธ์ (นายประเสริฐ บุญสัมพันธ์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พลตรี อุดล อูบล (อูดล อูบล)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สุนันทา สมบุญธรรม (นางสุนันทา สมบุญธรรม)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พลโท จิรเดช กษรัตน์ (จิรเดช กษรัตน์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ทศพร ศิริสัมพันธ์ (นายทศพร ศิริสัมพันธ์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พลตำรวจโท ชัยยันต์ มะกล้าทอง (ชัยยันต์ มะกล้าทอง)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	พลอากาศเอก ชาลี จันทร์เรือง (ชาลี จันทร์เรือง)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	กัญญา ศิลปอาชา (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา)	ผู้เสนอ

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครอง
พระพุทธศาสนา พ.ศ. (ต่อ)

(ลงชื่อ) พลเอก จีรพงศ์ วรรณรัตน์ ผู้เสนอ (จีรพงศ์ วรรณรัตน์)	(ลงชื่อ) พลตรี คาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ ผู้เสนอ (คาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ)
(ลงชื่อ) ดวง อันทะไชย ผู้เสนอ (นายดวง อันทะไชย)	(ลงชื่อ) วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ ผู้เสนอ (นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์)
(ลงชื่อ) วิบูลย์ เข้มเฉลิม ผู้เสนอ (นายวิบูลย์ เข้มเฉลิม)	(ลงชื่อ) พูลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ ผู้เสนอ (นายพูลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ)
(ลงชื่อ) อума สுகนธมาน ผู้เสนอ (นางอума สுகนธมาน)	(ลงชื่อ) สมหมาย ปาrijฉัตต์ ผู้เสนอ (นายสมหมาย ปาrijฉัตต์)
(ลงชื่อ) ภราเดช พยัฆวิเชียร ผู้เสนอ (นายภราเดช พยัฆวิเชียร)	(ลงชื่อ) กัทริยา เบญจพลชัย ผู้เสนอ (นางกัทริยา เบญจพลชัย)
(ลงชื่อ) พลเอก ปรีชา เปรมาสวัสดิ์ ผู้เสนอ (ปรีชา เปรมาสวัสดิ์)	(ลงชื่อ) พลโท เจริญศักดิ์ เทียงธรรม ผู้เสนอ (เจริญศักดิ์ เทียงธรรม)
(ลงชื่อ) พลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์ ผู้เสนอ (ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์)	(ลงชื่อ) พลเรือเอก ประเจตน์ ศิริเดช ผู้เสนอ (ประเจตน์ ศิริเดช)
(ลงชื่อ) พลเรือโท สุวิทย์ ธาระรูป ผู้เสนอ (สุวิทย์ ธาระรูป)	(ลงชื่อ) พลเอก สุเทพ สีวะรา ผู้เสนอ (สุเทพ สีวะรา)
(ลงชื่อ) พลเอก สนั่น มะเร็งสิทธิ์ ผู้เสนอ (สนั่น มะเร็งสิทธิ์)	(ลงชื่อ) พลเอก ธวัช จารุกัลป์ ผู้เสนอ (ธวัช จารุกัลป์)
(ลงชื่อ) สมโภชน์ กาญจนารณ์ ผู้เสนอ (นายสมโภชน์ กาญจนารณ์)	(ลงชื่อ) พลเรือเอก บรรณวิทย์ เก่งเรียน ผู้เสนอ (บรรณวิทย์ เก่งเรียน)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครอง
พระพุทธศาสนา พ.ศ. (ต่อ)

(ลงชื่อ) พลอากาศเอก ไพบูลย์ สัตตบุศย์ ผู้เสนอ (ไพบูลย์ สัตตบุศย์)	(ลงชื่อ) พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ ผู้เสนอ (วีรวิท คงศักดิ์)
(ลงชื่อ) วันชัย ศิริชนะ ผู้เสนอ (นายวันชัย ศิริชนะ)	(ลงชื่อ) สุริชัย หวันแก้ว ผู้เสนอ (นายสุริชัย หวันแก้ว)
(ลงชื่อ) กระหิမ် สานต์ตระกูล ผู้เสนอ (นายกระหิ่ม สานต์ตระกูล)	(ลงชื่อ) สุวัฒน์ อินใจกล้า ผู้เสนอ (นายสุวัฒน์ อินใจกล้า)
(ลงชื่อ) พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ผู้เสนอ (สมเจตน์ บุญถนอม)	(ลงชื่อ) พลเรือเอก ประเสริฐ บุญทรง ผู้เสนอ (ประเสริฐ บุญทรง)
(ลงชื่อ) พลอากาศเอก อติเรก จำรัสฤทธิรงค์ ผู้เสนอ (อติเรก จำรัสฤทธิรงค์)	(ลงชื่อ) พลเอก องค์กร ทองประสม ผู้เสนอ (องค์กร ทองประสม)
(ลงชื่อ) พิชัย วาศนาส่ง ผู้เสนอ (นายพิชัย วาศนาส่ง)	(ลงชื่อ) สมพล พันธุ์มณี ผู้เสนอ (นายสมพล พันธุ์มณี)
(ลงชื่อ) อติศักดิ์ ศรีสรรพกิจ ผู้เสนอ (นายอติศักดิ์ ศรีสรรพกิจ)	(ลงชื่อ) ร้อยโท ภูมิศักดิ์ หงษ์หยก ผู้เสนอ (ภูมิศักดิ์ หงษ์หยก)
(ลงชื่อ) พลเอก ไพบูลย์ กัตติคุณ ผู้เสนอ (ไพบูลย์ กัตติคุณ)	(ลงชื่อ) กิตติ ลิ้มชัยกิจ ผู้เสนอ (นายกิตติ ลิ้มชัยกิจ)
(ลงชื่อ) พลตำรวจโท วัชรพล ประสารราชกิจ ผู้เสนอ (วัชรพล ประสารราชกิจ)	(ลงชื่อ) ประเจิด สุขแก้ว ผู้เสนอ (นายประเจิด สุขแก้ว)
(ลงชื่อ) พงศ์ศักดิ์ งามสันต์ ผู้เสนอ (นายพงศ์ศักดิ์ งามสันต์)	(ลงชื่อ) พลอากาศเอก ณรงค์ศักดิ์ สังขพงศ์ ผู้เสนอ (ณรงค์ศักดิ์ สังขพงศ์)

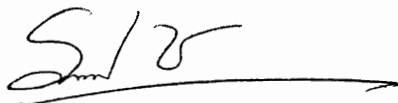
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครอง
พระพุทธศาสนา พ.ศ. (ต่อ)

(ลงชื่อ)	ดิลก มหาดำรงกุล (นายดิลก มหาดำรงกุล)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย (ชูศิลป์ คุณาไทย)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ศักดิ์ชัย ธนบุญชัย (นายศักดิ์ชัย ธนบุญชัย)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สุรางค์ เปรมปรีดิ์ (นางสุรางค์ เปรมปรีดิ์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	โยธิน อนาวิล (นายโยธิน อนาวิล)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	วีระชัย ตันติกุล (นายวีระชัย ตันติกุล)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	พลตำรวจเอกอิสระพันธ์ สนิทวงศ์ ณอยุธยา (อิสระพันธ์ สนิทวงศ์ ณอยุธยา)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พลอากาศโทเกรียงเดช เจ็ยจันทร์พงษ์ (เกรียงเดช เจ็ยจันทร์พงษ์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	พงศ์ไพยม วาสุภุติ (นายพงศ์ไพยม วาสุภุติ)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พลเอก สมทัต อัดตะนันท์ (สมทัต อัดตะนันท์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	พลอากาศเอก สมหมาย คาบเพชร (สมหมาย คาบเพชร)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ชัชวาล อภิบาลศรี (นายชัชวาล อภิบาลศรี)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	พลอากาศเอก ระเด่น ฟิ่งพักตร์ (ระเด่น ฟิ่งพักตร์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สุเมธ ตันธวนิตย์ (นายสุเมธ ตันธวนิตย์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	พลตำรวจเอก สุเทพ ธรรมรักษ์ (สุเทพ ธรรมรักษ์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พลตำรวจเอก บุญศรี หุ่นสวัสดิ์ (บุญศรี หุ่นสวัสดิ์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	พลตำรวจโท วิโรจน์ จันทรงยี (วิโรจน์ จันทรงยี)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พลเรือเอก สุชาติ ญาไณทัย (สุชาติ ญาไณทัย)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ธีรพงษ์ จรูญศรี (นายธีรพงษ์ จรูญศรี)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ชัยอนันต์ สมุทวณิช (นายชัยอนันต์ สมุทวณิช)	ผู้เสนอ

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครอง
พระพุทธศาสนา พ.ศ. (ต่อ)

(ลงชื่อ) ทรงพล ทิมาศาสตร์ (นายทรงพล ทิมาศาสตร์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) การุณ กิตติสถาพร (นายการุณ กิตติสถาพร)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พลเอก ไพโรจน์ พานิชสมัย (ไพโรจน์ พานิชสมัย)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ประกิจ ประจนปัจจนึก (นายประกิจ ประจนปัจจนึก)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วิรุณ ตั้งเจริญ (นายวิรุณ ตั้งเจริญ)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พลเอก มนตรี สังขทรัพย์ (มนตรี สังขทรัพย์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) จุฑาทวัช อินทรสุขศรี (นายจุฑาทวัช อินทรสุขศรี)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จักรมณฑ์ ผาสุกวนิช (นายจักรมณฑ์ ผาสุกวนิช)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) อนุสรณ์ แสงนันทนวล (นายอนุสรณ์ แสงนันทนวล)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วัฒนา สวรรยาธิปิติ (นายวัฒนา สวรรยาธิปิติ)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) นันทกา สุประภาตะนันท์ (คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุชาติ อุปถัมภ์ (นายสุชาติ อุปถัมภ์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ปราชญ์ บุญวงศ์วิโรจน์ (นายปราชญ์ บุญวงศ์วิโรจน์)	ผู้เสนอ		

สำเนาถูกต้อง

(นายรพีพงศ์ ภูษฎาภิรมย์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติ

สำนักงานการประชุม

(๑๑)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา

เหตุผล

โดยที่พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านาน เป็นบ่อเกิดของศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่งดงามของไทย และเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวและที่พึ่งทางจิตใจของปวงชนชาวไทยส่วนใหญ่ แต่ในปัจจุบันพระพุทธศาสนาถูกกระทบกระเทือนจากเหตุปัจจัยจำนวนมาก ประกอบกับพุทธศาสนิกชนเห็นห่างจากพระพุทธศาสนา และขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในพระพุทธศาสนา อีกทั้งในขณะนี้ มีกฎหมายหลักเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาอยู่เพียงฉบับเดียว คือ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ที่มีขอบเขตจำกัดเฉพาะในการบริหาร และการปกครองคณะสงฆ์ ซึ่งมีจำนวนคิดเป็นเพียงร้อยละ ๐.๕ ของพุทธศาสนิกชน ยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาโดยรวมและครอบคลุมถึงฝ่ายฆราวาสซึ่งมีจำนวนถึง ร้อยละ ๙๙.๕ ของพุทธศาสนิกชนทั่วประเทศ สมควรที่รัฐและพุทธศาสนิกชนจะได้ร่วมมือร่วมใจอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองเป็นสถาบันหลักของชาติที่เอื้ออำนวยประโยชน์สุขแก่ประชาชนและประเทศชาติได้ตลอดไป กอปรกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หน้าว่าง

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๑๓)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

อุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“พระพุทธศาสนา” หมายความว่า พระพุทธศาสนาฝ่ายเถรวาท ประกอบด้วย พระศาสนา ศาสนธรรม ศาสนศึกษา ศาสนบุคคล ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนสมบัติ และศาสนพิธี

“พระศาสนา” หมายความว่า พระพุทธเจ้า และให้หมายความรวมถึงพระพุทธประวัติ และสัญลักษณ์ที่ใช้แทนองค์พระพุทธเจ้า

“ศาสนาธรรม” หมายความว่า พระธรรมวินัย คำสั่งสอนและหลักปฏิบัติที่พระพุทธเจ้า ทรงแสดงและบัญญัติไว้ตามที่ปรากฏในพระไตรปิฎก และให้หมายความรวมถึงคำสั่งสอนและหลักปฏิบัติที่ปรากฏในอรรถกถา ฎีกา และคัมภีร์อื่นของพระพุทธศาสนา

“ศาสนศึกษา” หมายความว่า การแนะนำ การถ่ายทอดความรู้ การเทศนา สั่งสอน การเผยแผ่ การฝึกอบรม การปฏิบัติธรรม การเรียนการสอน การสร้างองค์ความรู้ตามหลักและแนวทางของพระพุทธศาสนา รูปแบบ วิธีการและลีลาที่เป็นเอกลักษณ์ของการแสดงธรรม ในพระพุทธศาสนา และให้หมายความรวมถึง การศึกษาเล่าเรียนแผนกธรรม แผนกบาลี แผนกสามัญ และการศึกษาสงเคราะห์อื่นใดที่คณะสงฆ์จัดขึ้นเพื่อการศึกษาแก่พุทธบริษัท

“ศาสนบุคคล” หมายความว่า พระภิกษุ สามเณร แม่ชี อุบาสก อุบาสิกา ทั้งในอดีต และปัจจุบัน และให้หมายความรวมถึงประวัติและสัญลักษณ์ของศาสนบุคคลในพระพุทธศาสนา ทั้งนี้ ในส่วนของอดีตให้หมายความรวมถึงพระภิกษุณี

“ศาสนสถาน” หมายความว่า อสังหาริมทรัพย์ที่เป็นสมบัติของพระพุทธศาสนา ประกอบด้วย ที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ ศาสนสมบัติกลาง สิ่งก่อสร้าง โบสถ์ วิหาร ธรรมสถาน สถูป เจดีย์ หรือทรัพย์สินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงประติมากรรม จิตรกรรม และศิลปกรรม ที่ติดอยู่กับอสังหาริมทรัพย์นั้น

“ศาสนวัตถุ” หมายความว่า อสังหาริมทรัพย์ที่เป็นสมบัติของพระพุทธศาสนา ประกอบด้วย ประติมากรรม จิตรกรรม ศิลปกรรม วัสดุ อุปกรณ์ เอกสาร ข้อมูล ทรัพย์สินทางปัญญา ประวัติ และให้หมายความรวมถึงสัญลักษณ์ที่ใช้แทนพระศาสนา ศาสนธรรม ศาสนศึกษา ศาสนบุคคล ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนสมบัติ และศาสนพิธี

“ศาสนสมบัติ” หมายความว่า ทรัพย์สินของพระพุทธศาสนา ทั้งที่เป็นสังหาริมทรัพย์ และอสังหาริมทรัพย์ และให้หมายความรวมถึงศัพท์เฉพาะทางพระพุทธศาสนา ซึ่งใช้เรียกพระศาสนา ศาสนธรรม ศาสนศึกษา ศาสนบุคคล ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนสมบัติ และศาสนพิธี

“ศาสนพิธี” หมายความว่า พิธีกรรมและระเบียบปฏิบัติทางพระพุทธศาสนา ซึ่งสืบทอดกันมาตามพระธรรมวินัย ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของพุทธบริษัท

“สัปปายะ” หมายความว่า สิ่งของ สถานที่ สภาพ หรือบุคคลที่สบาย ที่เหมาะสมหรือที่เอื้อ อันเกื้อหนุนในการเจริญศีล สมาธิ ปัญญา และประกอบศาสนกิจ ให้ได้ผลดี

(๑๕)

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา
แห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก
กฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งนั้น เมื่อได้ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นไป
เพื่อความเจริญ ความแพร่หลาย และความมั่นคงสถาพรแห่งพระพุทธศาสนา พร้อมทั้งส่งเสริม
และพัฒนาพุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่าให้เจริญในหลักไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา ตามแนวทาง
ของศาสนธรรม

มาตรา ๗ การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นไป
เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารงานคณะสงฆ์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์

หมวด ๒

การอุปถัมภ์และคุ้มครอง

มาตรา ๘ รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ตามประเพณี
การปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างเหมาะสม
และเพียงพอ โดยคำนึงถึงสัดส่วนประชากรของประเทศที่เป็นพุทธศาสนิกชน และตามที่คณะกรรมการอุปถัมภ์
และคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติกำหนด

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๕ พระศาสนา ศาสนธรรม ศาสนศึกษา ศาสนบุคคล ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนสมบัติ และศาสนพิธี ตามพระราชบัญญัตินี้ ย่อมได้รับการคุ้มครองตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจางจ้วง ละเมิด ลอกเลียน บิดเบือน หรือการกระทำอื่นใดให้พระศาสนา ศาสนธรรม ศาสนศึกษา ศาสนบุคคล ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนสมบัติ และศาสนพิธีตามวรรคหนึ่ง ได้รับความเสียหาย เสื่อมเสีย มัวหมอง หรือวิปริตผิดเพี้ยน จะกระทำมิได้

มาตรา ๑๐ ภายใต้มาตรา ๖ รัฐต้องอุปถัมภ์ในเรื่องต่อไปนี้

(๑) การก่อให้เกิดสัปปายะและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แก่คณะสงฆ์และศาสนบุคคลอื่นในการดำรงชีพ การปฏิบัติธรรม และการปฏิบัติศาสนกิจ

(๒) การส่งเสริมให้มีการบรรพชาอุปสมบท เพื่อศึกษา ปฏิบัติ เผยแผ่ และธำรงรักษาศาสนาธรรม เป็นการสืบต่ออายุพระพุทธศาสนา

(๓) การส่งเสริมให้องค์กรเอกชนของพุทธศาสนิกชนมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วม ในการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา และให้องค์กรเหล่านี้ผนึกกำลังกันอย่างเป็นเอกภาพ และมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งประสานงานกับทุกภาคส่วนของสังคมเพื่อความมีประสิทธิผล

(๔) การสร้างความเข้มแข็งให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการอุปถัมภ์ และคุ้มครองพระพุทธศาสนา เพื่อให้ทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

(๕) การส่งเสริมศาสนาธรรมและศาสนศึกษา ทั้งในด้านปริยัติ ปฏิบัติ และการเผยแผ่ ให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามพระไตรปิฎก อย่างทั่วถึงและเพียงพอแก่พุทธศาสนิกชน ทุกหมู่เหล่า พร้อมทั้งให้มีการใช้สื่อสารมวลชนทุกประเภท รวมทั้งส่งเสริมให้มีสถานีวิทยุกระจายเสียงและสถานีวิทยุโทรทัศน์พระพุทธศาสนา

(๖) การส่งเสริมการเรียนการสอนพระพุทธศาสนาในระบบการศึกษา ของชาติทุกรูปแบบและทุกระดับ โดยสถานศึกษาทุกแห่งต้องจัดให้แก่ผู้เรียนที่เป็นพุทธศาสนิกชน ทุกคน และถือเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้เอกเทศที่มีคะแนนเฉพาะ มีเวลาการเรียนอย่างน้อย ๒ ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ ต้องเรียนทุกภาคการศึกษาและทุกชั้นปี และผู้เรียนต้องสอบได้ในกลุ่มสาระนี้ จึงสำเร็จการศึกษาในชั้นนั้นได้ พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีครูอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้เฉพาะ ทางพระพุทธศาสนา โดยมีจำนวนผู้สอนอย่างเพียงพอต่อสัดส่วนของผู้เรียนที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

(๗) การกำกับและควบคุมการสร้างศาสนสถานและศาสนวัตถุให้ถูกต้องตามศาสนา ธรรม มีจำนวนและขนาดเท่าที่พอเพียง เหมาะสม และจำเป็นตามประ โยชน์ที่แท้จริง โดยมีการ ออกแบบและสร้างอย่างเหมาะสมตามหลักสถาปัตยกรรมและศิลปกรรมพระพุทธศาสนา พร้อมทั้ง

ทำนุบำรุงศาสนสถานและศาสนวัตถุให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ปลอดภัย ร่มรื่น สงบ เป็นที่น่าเลื่อมใสศรัทธา และต้องปลอดจากอบายมุขทุกประเภทและรูปแบบทั้ง โดยตรงและแอบแฝง

(๘) การส่งเสริมและสนับสนุนให้พุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่ามีโอกาสเดินทางไปแสวงบุญที่สังเวชนียสถานในแดนพุทธภูมิประเทศอินเดียและเนปาล

(๙) การดำเนินการอื่น ๆ เพื่อความเจริญ แพร่หลาย และมั่นคงของพระพุทธศาสนา และการเจริญในไตรสิกขาของพุทธศาสนิกชน

มาตรา ๑๑ ภายใต้มาตรา ๗ รัฐต้องอุปถัมภ์ในเรื่องต่อไปนี้

(๑) การส่งเสริมให้การบริหารงานคณะสงฆ์เป็นไปอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

(๒) การส่งเสริมศูนย์กลางการบริหารงานคณะสงฆ์ในระดับชาติ ภาค จังหวัด อำเภอ และตำบล

(๓) การส่งเสริมการศึกษาของคณะสงฆ์ในทุกระดับ ทั้งด้านการศึกษา พระปริยัติธรรม การปฏิบัติธรรม การศึกษาสงเคราะห์ และการศึกษาอื่นใดที่คณะสงฆ์จัดขึ้น

(๔) การสร้างศาสนทายาท

(๕) การส่งเสริมให้คณะสงฆ์ใช้คลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาและการเผยแผ่ศาสนาธรรม

(๖) การส่งเสริมศักยภาพและประสิทธิภาพของคณะสงฆ์ในการบริหารจัดการ การเผยแผ่ และการประกอบศาสนกิจอื่น ๆ

(๗) การส่งเสริมให้พระภิกษุมีความรู้ความสามารถในการแสดงธรรมและการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

(๘) การส่งเสริมพระธรรมทูตปฏิบัติศาสนกิจและเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๙) การอำนวยความสะดวกในการเดินทางและอื่นๆ แก่พระสงฆ์ในการบริหารงานคณะสงฆ์ และการปฏิบัติศาสนกิจ

(๑๐) การดำเนินการอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการบริหารงานคณะสงฆ์

หมวด ๓

คณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

มาตรา ๑๒ ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ประกอบด้วยกรรมการ ดังต่อไปนี้

- (๑) นายกรัฐมนตรี ประธานกรรมการ
- (๒) สมเด็จพระราชาคณะหรือรองสมเด็จพระราชาคณะที่มหาเถรสมาคมมอบหมาย
รองประธานกรรมการ รูปที่หนึ่ง
- (๓) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รองประธานกรรมการ คนที่สอง
- (๔) ผู้ทรงคุณวุฒิทางพระพุทธศาสนา รองประธานกรรมการ คนที่สาม
- (๕) ผู้แทนองค์กรนิติบุคคลทางพระพุทธศาสนา รองประธานกรรมการ คนที่สี่
- (๖) ปลัดกระทรวงมหาดไทย กรรมการ
- (๗) ปลัดกระทรวงการคลัง กรรมการ
- (๘) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กรรมการ
- (๙) ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม กรรมการ
- (๑๐) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรรมการ
- (๑๑) พระเถระผู้แทนมหาเถรสมาคมจำนวนสองรูป กรรมการ
- (๑๒) พระเถระผู้ทรงคุณวุฒิทางพระพุทธศาสนา หรือผู้มีผลงานเป็นที่ประจักษ์
ทางด้านการปฏิบัติธรรมหรือการพัฒนาสังคมจำนวนสามรูป กรรมการ
- (๑๓) อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรรมการ
- (๑๔) อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กรรมการ
- (๑๕) แม่ชีผู้แทนมูลนิธิสถาบันแม่ชีไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ จำนวนหนึ่งคน
กรรมการ
- (๑๖) ผู้ทรงคุณวุฒิทางพระพุทธศาสนาจำนวนสี่คน กรรมการ
- (๑๗) ผู้แทนองค์กรนิติบุคคลทางพระพุทธศาสนาจำนวนสามคน กรรมการ
- (๑๘) อธิบดีกรมการศาสนา กรรมการ
- (๑๙) ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กรรมการและเลขานุการ
- (๒๐) ผู้แทนองค์กรนิติบุคคลทางพระพุทธศาสนา กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
- (๒๑) ผู้อำนวยการกองกลาง สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กรรมการ
และผู้ช่วยเลขานุการ
- กรรมการทุกคนต้องเป็นพุทธศาสนิกชน หากกรรมการ โดยตำแหน่งผู้ใด
มิใช่พุทธศาสนิกชน ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองลงมาที่เป็นพุทธศาสนิกชนเป็นกรรมการแทน
คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการ ได้มาซึ่งกรรมการตามวรรคหนึ่งที่มีใช่
เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
ให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการอุปถัมภ์
และคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

มาตรา ๑๓ กรรมการมิใช่โดยตำแหน่งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสามวาระไม่ได้

นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระ กรรมการมิใช่โดยตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) มรณภาพหรือตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) พ้นจากความเป็นพระภิกษุ ในกรณีที่ได้รับแต่งตั้งในฐานะเป็นพระภิกษุ
- (๔) นายกรัฐมนตรีถอดถอนตามคำแนะนำของคณะกรรมการ

ในกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งพระภิกษุหรือคฤหัสถ์เป็นกรรมการแทน ให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) วางนโยบาย กำหนดคฤทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการ และโครงการเกี่ยวกับการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารงานคณะสงฆ์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์

(๓) กำกับดูแล ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการบริหารทางด้านอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา

(๔) แต่งตั้ง ถอดถอน กำกับดูแล และประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

(๕) กำกับดูแลและประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

(๖) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา

(๗) แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๘) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นบัญญัติ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๙) ให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ระดับจังหวัด อำเภอ และตำบล โดยมีองค์ประกอบ อำนาจและหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

แม่ชี

มาตรา ๑๖ แม่ชี คืออุบาสิกาประเภทอนาคาริกาผู้ไม่ครองเรือนที่ปฏิบัติธรรมของพระพุทธศาสนาเป็นวิถีชีวิต เป็นนักบวชสตรี นุ่งขาว ห่มขาว โคนผม โคนคิ้ว ถือศีลแปดเป็นปกติ

มาตรา ๑๗ แม่ชีต้องผ่านพิธีกรรมการเป็นนักบวชในวัดพระพุทธศาสนา โดยมีเจ้าอาวาส หรือ พระภิกษุที่เจ้าอาวาสมอบหมายเป็นผู้ทำพิธีกรรมให้ และต้องมีผู้รับรองในการเข้าเป็นแม่ชี

มาตรา ๑๘ แม่ชีต้องสังกัดและพำนักอยู่ในวัด หรือในสำนักแม่ชีที่มีวัดหรือองค์กรนิติบุคคลทางพระพุทธศาสนาให้การรับรอง และอยู่ภายใต้การปกครองของเจ้าอาวาส ซึ่งเป็นเจ้าสังกัดของสำนักแม่ชีแห่งนั้น หรืออยู่ในการกำกับดูแลของคณะกรรมการขององค์กรนิติบุคคลทางพระพุทธศาสนาที่ให้การรับรองสำนักแม่ชีแห่งนั้น

แม่ชีต้องสังกัดสถาบันแม่ชีไทย และต้องปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติของสถาบันแม่ชีไทย

สำนักแม่ชีต้องสังกัดวัดใดวัดหนึ่ง และอยู่ภายใต้การปกครองของเจ้าอาวาสวัดนั้น หรือมีองค์กรนิติบุคคลทางพระพุทธศาสนาให้การรับรองและอยู่ในการกำกับดูแลของคณะกรรมการองค์กรนิติบุคคลนั้น

ที่พักอาศัยของแม่ชี ต้องจัดให้เป็นสัดส่วนไม่ปะปนกับที่พักอาศัยของพระภิกษุ สามเณร และศิษย์วัด

มาตรา ๑๙ แม่ชี มีหน้าที่ศึกษาพระธรรมวินัย ปฏิบัติธรรม เผยแผ่และรักษาหลักธรรมของพระพุทธศาสนา ทำประโยชน์ให้แก่พระพุทธศาสนาและสังคม ตลอดจนให้คำปรึกษาเพื่อแก้ปัญหาชีวิตให้แก่ประชาชน

มาตรา ๒๐ รัฐต้องส่งเสริมและพัฒนาแม่ชีให้มีศักยภาพและความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

การส่งเสริมและพัฒนาแม่ชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำแนะนำของสถาบันแม่ชีไทยและมูลนิธิสถาบันแม่ชีไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์

(๒๑)

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๘ ในส่วนที่เกี่ยวกับพระศาสนาและศาสนธรรม
ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ ในส่วนที่เกี่ยวกับศาสนศึกษา ศาสนบุคคล
ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนสมบัติ และศาสนพิธี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท

ผู้ใดร่วมประเวณีไม่ว่าโดยทางใดและวิธีการใดกับพระภิกษุ สามเณร หรือแม่ชี ตลอดจน
ผู้ชักจูง จัดหา หรือจ้างวานให้มีการร่วมประเวณีดังกล่าว ต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๓ ผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญา
ถ้าการกระทำความผิดนั้นเป็นการกระทำต่อพระภิกษุ สามเณร หรือแม่ชี ผู้นั้นต้องระวางโทษหนักกว่าที่
บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ สามเท่า

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๔ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อำนาจ
และหน้าที่ของคณะกรรมการเป็นของผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ทั้งนี้ จะต้อง
ดำเนินการให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พ.ศ.

๑. ความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ

โดยที่พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านาน เป็นบ่อเกิดของศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่งดงามของไทย และเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวและที่พึ่งทางจิตใจของปวงชนชาวไทยส่วนใหญ่ แต่ในปัจจุบันพระพุทธศาสนา ถูกกระทบกระเทือนจากเหตุปัจจัยจำนวนมาก ประกอบกับพุทธศาสนิกชนเห็นห่างจากพระพุทธศาสนา และขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในพระพุทธศาสนา อีกทั้งในขณะนี้ มีกฎหมายหลักเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาอยู่เพียงฉบับเดียว คือ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ที่มีขอบเขตจำกัดเฉพาะในการบริหาร และการปกครองคณะสงฆ์ ซึ่งมีจำนวนคิดเป็นเพียงร้อยละ ๐.๕ ของพุทธศาสนิกชน ยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาโดยรวมและครอบคลุมถึงฝ่ายฆราวาสซึ่งมีจำนวนถึงร้อยละ ๙๙.๕ ของพุทธศาสนิกชนทั่วประเทศ สมควรที่รัฐและพุทธศาสนิกชนจะได้ร่วมมือร่วมใจอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองเป็นสถาบันหลักของชาติที่เอื้ออำนวยประโยชน์สุขแก่ประชาชนและประเทศชาติได้ตลอดไป กอปรกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๗๙ บัญญัติ ให้รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. การขอข้อมูล

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เกี่ยวข้องกับพุทธบริษัททุกหมู่เหล่า ดังนั้นในชั้นการพิจารณาจึงได้มีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการกฎหมายเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาขึ้นในคณะกรรมการการศาสนา จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นการเฉพาะ ตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยมีคณะอนุกรรมการและที่ปรึกษารวมกันทั้งสิ้นกว่าสามสิบรูป/คน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางพระพุทธศาสนาทั้งพระเถระผู้ใหญ่ และฆราวาส เช่น อธิการบดีของมหาวิทยาลัยสงฆ์ทั้งสองแห่ง พระเถระผู้เชี่ยวชาญทางพระธรรมและพระวินัย พระเถระนักเผยแผ่ แม่ชีผู้แทนของมูลนิธิสถาบันแม่ชีไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ นายกสมาคมทางพระพุทธศาสนา ที่อยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประธานมูลนิธิ นายกสมาคม และผู้นำขององค์กรทางพระพุทธศาสนา ตลอดจนนักกฎหมายมหาชนหลายท่านที่เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ และอาจารย์มหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังได้จัดให้มีการประชุมรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายนอก กับกรรมการมหาเถรสมาคมบางท่าน มหาวิทยาลัยสงฆ์ทั้งสองแห่ง สถาบันแม่ชีไทย สมาคมมูลนิธิ กลุ่ม ชมรม ตลอดจนพุทธศาสนิกชนทั่วไป ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จำนวนกว่าสิบครั้ง เพื่อให้การยกร่างเป็นไปด้วยความรอบคอบและได้รับการมีส่วนร่วมและการเห็นชอบจากพุทธบริษัททุกหมู่เหล่าอย่างกว้างขวาง เมื่อคณะอนุกรรมการการยกร่างเสร็จแล้ว จึงได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสนอเข้าสู่การพิจารณาจากคณะกรรมการการศาสนา จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เป็นพุทธศาสนิกชน มุสลิม และคริสต์ศาสนิกชน ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาในการประชุมหลายครั้ง และมีมติเป็นเอกฉันท์ให้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในนามของคณะกรรมการการศาสนา จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม เข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

๓. รายการขออนุญาต

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ บัญญัติให้มีการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ในลักษณะต่าง ๆ และมีบทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนในส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครอง

๔. หลักการในประเด็นสำคัญตามพระราชบัญญัตินี้

กำหนดให้มีการอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาในด้านต่าง ๆ ให้ครอบคลุมพระพุทธศาสนา โดยรวมทุกด้าน และครอบคลุมทั้งฆราวาสและคณะสงฆ์ในขอบเขตทั่วประเทศ มีการนิยามองค์ประกอบของพระพุทธศาสนาและให้มีการคุ้มครองตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวงต่อไป มีคณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติซึ่งกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ในการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พร้อมทั้งมีหมวดแม่ชีเพื่อรับรองสถานภาพแม่ชี พร้อมทั้งส่งเสริมและพัฒนาแม่ชีให้มีศักยภาพและความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๕. ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ

คณะกรรมการการศาสนา จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติอื่นนอกคณะกรรมการ

๖. วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

เพื่ออุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาให้มีความเจริญ ความแพร่หลาย และความมั่นคง พร้อมทั้งส่งเสริมและพัฒนาพุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่าให้เจริญในหลักไตรสิกขา คือ สีล สมာธิ ปัญญา ตามแนวทางของศาสนธรรม

